

og Marineministeriets Vedkommende ekstraordinært er anvendte til Fremstilling af Ammunition. Revisorerne har altsaa ikke i Aar forlangt nærmere Specifikation af Regnskabet, men henholder sig til den Tillægsbevilling, som indeholdes i denne Anmærkning, og gør altsaa blot opmærksom paa, hvorledes de to Virksomheders Omsætninger har været.

Til § 3 A. Renter m. v. af Kassebeholdningen gør Revisorerne opmærksom paa, at de ikke har modtaget Specifikation over de Udgifter, som har været afholdte af Kassebeholdningen til Indkøb af Korn m. m., men det ses heller ikke af Anmærkningerne, at Revisorerne har forlangt saadanne Oplysninger. Oplysninger om, hvorledes der er disponeret over Kassebeholdningen i dette Øjemed, er senere, navnlig i den sidste Tid, tilflydt Rigsdagen paa forskellig Maade.

Angaaende § 5 V. B. Departementsportler, gøres der opmærksom paa, at Indtægten ansloges til 196 000 Kr., men udgjorde 220 527 Kr. 85 Øre, altsaa 24 527 Kr. 85 Øre mere. Ærede Medlemmer vil erindre, at der i de senere Aar har været en lille Strid, kan man gerne sige, mellem Revisorerne og Finansministeriet, fordi Revisorerne har krævet en Specifikation af disse Indtægter. Denne Strid er nu bilagt, idet Finansministeriet meddeler, at det nu har foranlediget, „at man fra og med Finansaaret 1918—19 vil kunne imødekomme Statsrevisoratets Ønske om en Specifikation af „Departementssportler““. Revisorerne har derfor ikke i Aar fundet Anledning til at gøre særlige Bemærkninger udover at meddele denne Oplysning.

§ 12 II. D. 3. indeholder en Bevilling paa 3 000 Kr. til Honorarer, og i Anledning af, at der af denne Bevilling kun er udbetalt 1 500 Kr., meddeler Udenrigsministeriet, at det forbeholder sig ved senere Lejlighed at disponere over de resterende 1 500 Kr. Statsrevisorerne gør i den Anledning opmærksom paa, „at ikke forbrugte Beløb kan ikke komme til Anvendelse uden Genbevilling“, og Udvalget slutter sig hertil.

I Anledning af § 13 A. II. A. 2. B. 2. Samlinger og Laboratorier, anker Statsrevisorerne ligesom de to foregaaende Aar over, at der for en Bevilling til Samlinger og Laboratorier ved Landbohøjskolen ikke foreligger specificeret Regnskab for de 4 Underkonti, hvormed Beløbet er opført paa Finansloven. Udvalget er enigt med Revisorerne i, at naar et Beløb kan opføres specificeret paa Budgettet, maa det

ogsaa kunne opføres specificeret paa Regnskabet. Imidlertid bliver det vel sidste Gang, der bliver Konflikt paa dette Omraade, idet baade paa Finansloven for indeværende Aar og paa Finansloven for 1920—21 de 4 Underkonti er slaaede sammen, saaledes at Bevillingen opføres under een Konto. Saa bliver der ingen Anledning til at forlange nogen Specificering. Under § 13 A. II. B. 3. d., Side 223, Assistenten og anden Medhjælp, er der anket over et lignende Forhold med manglende Specifikation af Regnskabet; Revisorerne hævder ligeledes her, at naar Bevillingssummerne kan specificeres, saa maa Regnskabssummerne ogsaa kunne det, og heri slutter Udvalget sig til Revisorerne.

Angaaende § 23. Forrentning af og Omkostninger ved Statsgælden, Side 625—27, findes der en Redegørelse fra Finansministeren over Garantier og Kautitioner og lignende, som Staten har paataget sig. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som der har været nogen Divergens om igennem flere Aar, idet Revisorerne har forlangt yderligere Specifikation navnlig af de Summer, for hvilke Staten har paataget sig Garantier, og nu er Ministeriet indgaaet paa i Fremtiden at give en saadan Redegørelse. Ministeriet motiverer sin Imødekommen med, at Statsrevisorerne har frafaldet Krav om Oplysning om de af Statskassen i Henhold til særlige Love overtagne Garantier. Revisorerne gør imidlertid opmærksom paa, at et saadant Krav ingen Sinde har ligget indenfor Tanken med deres Begæring; der har altsaa foreligget en Misforstaaelse, idet Ministeriet har anset Statsrevisorerens Krav for mere vidtgaende, end de i Virkeligheden viste sig at være, og nu er der altsaa opnaaet Overensstemmelse mellem Ministeriet og Revisorerne.

Med Hensyn til Postvæsenet foreligger der en Indberetning fra Hovedrevisor. Derom meddeles Side 98 i Betænkningen, at Statsrevisorerne først, efter at Gennemgangen af Postvæsenets Regnskab var til Ende, modtog denne Indberetning, som der derfor ikke er taget Hensyn til. Statsrevisorerne gør naturligvis med Rette gældende, at hvis Hovedrevisors Beretning skal have nogen Betydning, maa den være dem i Hænde saa tidligt, at de kan benytte den ved Gennemgangen af Postvæsenets Regnskab. Efter Betænkningens Afgivelse er der imidlertid ført en Korrespondance imellem Ministeriet og Revisorerne, hvoraf det fremgaar, at man i Fremtiden vil bestrebe sig for og mener at kunne opnaa, at Hovedrevisors Anmærkninger kan